

ดัชนีชี้วัดเพื่อการประเมินผล

ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)

1. ประเด็นหลัก

1.1 ด้านเกษตร

- 1) เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยตั้งบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- 2) เสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีทางเลือก และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพอย่างยั่งยืน

1.2 ด้านอุตสาหกรรมและการค้า

- 1) ปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้บนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) เสริมสร้างและบ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดเล็กให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนทั้งในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง
- 3) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการค้าเสรี
- 4) เสริมสร้างอำนาจการต่อรองของไทยในเวทีเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

1.3 ด้านบริการท่องเที่ยว

- 1) พัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้สู่ชุมชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว

1.4 ด้านการเพิ่มผลผลิต

- 1) ปรับโครงสร้างการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับกระบวนการผลิตและการจัดการภาคการผลิตให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตโดยรวม
- 2) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของทุกภาคส่วนในประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ประเด็นเป้าหมาย

2.1 ด้านเกษตร

- 1) ให้ประเทศไทยคงความเป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญของโลก โดยเพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออกสินค้าเกษตร รวมทั้งเป็นแหล่งแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูง
- 2) ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี
- 3) ขยายกระบวนการพัฒนาเกษตรแบบยั่งยืน ด้วยการยกระดับรายได้เกษตรกร ควบคู่กับการมีงานทำ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

2.2 ด้านอุตสาหกรรมและการค้า

- 1) มุ่งเน้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กเข้าสู่ระบบ ด้วยการให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กจดทะเบียนในสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 72 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กทั้งหมด ในปี 2549
- 2) สร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงวิสาหกิจ (Cluster) และการรับช่วงการผลิต (Subcontracting) ระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เศรษฐกิจชุมชน และเศรษฐกิจภายในควบคู่ไปกับระหว่างประเทศ
- 3) รักษาอัตราการขยายตัวของการส่งออกไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 ต่อปี และเพิ่มส่วนแบ่งตลาดของไทยให้อยู่ในระดับร้อยละ 1.1 ของตลาดส่งออกโลก ในปี 2549

2.3 ด้านบริการ

- รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี และให้คนไทยเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

2.4 ด้านการเพิ่มผลผลิต

- ปรับโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต โดยการดำเนินการให้ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี และผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี

3. แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

3.1 ด้านเกษตร

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพสินค้าให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาด มีการกระจายผลผลิตเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการค้าเสรี ดังนี้

- 1) เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต สำหรับลดต้นทุนการผลิต สอดคล้องกับภูมิปัญญาเกษตรกร พัฒนาระบบงานวิจัยและบุคลากรวิจัยทางการเกษตรและ

เกษตรแปรรูป สนับสนุนการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรที่เหมาะสม เร่งรัดการพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีศักยภาพในการส่งออก และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

- 2) ส่งเสริมการผลิตให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดสินค้าเกษตร เพื่อสามารถปรับบทบาทภาครัฐในการแทรกแซงการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรได้
- 3) ปรับปรุงตลาดสินค้าเกษตรทุกระดับ ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เพื่อขยายโอกาสทางการตลาดให้แก่สินค้าเกษตรให้สามารถกระจายผลผลิตไปยังผู้บริโภคได้อย่างกว้างขวาง
- 4) เพิ่มขีดความสามารถและทักษะของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ สามารถตัดสินใจและวางแผนการผลิตเชื่อมโยงกับการตลาดได้
- 5) ให้มีกระบวนการและกลไกเพื่อให้เกษตรกรระดมความเห็นและมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการพัฒนาการเกษตร
- 6) สนับสนุนและขยายการพัฒนาเกษตรยั่งยืนให้มั่นคงเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเกษตรกรจากเกษตรกรด้วยกันเอง
- 7) เสริมสร้างขีดความสามารถการเพิ่มผลผลิต การทำเกษตรยั่งยืน สร้างระบบเครือข่ายเชื่อมโยงการเกษตรยั่งยืนและระบบเศรษฐกิจชุมชน พร้อมทั้งจัดทำมาตรฐานการผลิตและคุณภาพสินค้าเกษตรแบบยั่งยืน ให้เกษตรกรลดปริมาณการใช้สารเคมีการเกษตรอย่างทั่วถึง ควบคู่ไปกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์แก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค เพื่อให้เกษตรยั่งยืนอยู่รอดได้ในเชิงพาณิชย์
- 8) เพิ่มปริมาณสินเชื่อให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างงานและขยายฐานการผลิตให้มั่นคง รวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายสินเชื่อให้เชื่อมโยงกับสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ

3.2 ด้านอุตสาหกรรมและการค้า

ปรับโครงสร้างการผลิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ พึ่งพาตนเองได้ สร้างภูมิคุ้มกันของภาคการผลิตอย่างเป็นระบบโดยรวม รวมทั้งส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กและธุรกิจชุมชนเพื่อการสร้างงานและขยายฐานการผลิตให้มั่นคงและยั่งยืน ดังนี้

- 1) ปรับโครงสร้างการผลิตให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาคธุรกิจทั้งทางด้านพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสร้างมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการพัฒนาเทคโนโลยีภาคการผลิตที่มุ่งสู่การเพิ่มผลผลิต ยกย่องทักษะด้านเทคนิคการจัดการองค์กรของหน่วยธุรกิจให้ก้าวสู่การแข่งขันและตอบสนองความต้องการของตลาดอย่างมีคุณภาพ

- 2) สนับสนุนให้สถาบันเฉพาะทางให้มีความเข้มแข็งในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารองค์กรทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการให้บริการแก่ธุรกิจ อุตสาหกรรม ทั้งในด้านประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี ตลาด รวมทั้งคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐาน
- 3) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการกระจายผลผลิตไปสู่ตลาด และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการค้าเสรี โดยขยายตลาดการส่งออกให้มีการกระจายตัวของตลาดและสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นช่องทางการตลาด และปรับปรุงกฎระเบียบและกฎหมายให้เอื้อประโยชน์ต่อการค้าและการลงทุนอย่างเหมาะสม
- 4) สนับสนุนการพัฒนาระบบบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยส่งเสริมการรับช่วงและเชื่อมโยงการผลิตระหว่างกิจการอุตสาหกรรมในลักษณะกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาธุรกิจชุมชน
- 5) เสริมสร้างอำนาจการต่อรองของไทยในเวทีเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

3.3 ด้านบริการ

- 1) **พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงาน กระจายรายได้สู่ชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน** โดย
 - 1.1) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกร กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา สวนสุขภาพและสวนสนุก
 - 1.2) ปรับปรุงคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาความปลอดภัย และการหลอกลวงนักท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว และให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
 - 1.3) ส่งเสริมบทบาทชุมชนและองค์กรชุมชนในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร
 - 1.4) เน้นกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มการประชุมการจัดนิทรรศการนานาชาติ และการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจากต่างประเทศให้มากขึ้น โดยให้มีระบบบริหารจัดการเฉพาะชั้นมารับผิดชอบ
 - 1.5) ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น
- 2) **ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน** เพื่อขยายโอกาสทางด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการใช้ทรัพยากรร่วมกันนำไปสู่การพึ่งพากันและกัน และยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยในภูมิภาค โดย

- 2.1) ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนและอินโดจีน โดยสนับสนุนการดำเนินการด้านตลาดร่วมกันและพัฒนาเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค
- 2.2) พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกันให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อใช้ประโยชน์ในทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- 2.3) ร่วมมือกับประเทศที่สามและ/หรือองค์กรระหว่างประเทศ พื้นฟูสภาวะเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน โดยการกระตุ้นธุรกิจด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในพื้นที่เศรษฐกิจที่มีศักยภาพ

3.4 ด้านการเพิ่มผลผลิต

1) การปรับกระบวนการผลิตและการจัดการภาคการผลิตให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น โดย

- 1.1) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันเฉพาะทาง และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการผลิตให้มากขึ้น เพื่อลดต้นทุนทางธุรกรรมและต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบการ โดยส่งเสริมการใช้ระบบห่วงโซ่อุปทานสนับสนุนการผลิต และการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงวิสาหกิจ (Cluster) เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและแบ่งงานกันทำ อันจะนำไปสู่การลดข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์ การจัดหาวัตถุดิบ ขบวนการผลิต การส่งมอบ และการตลาด ซึ่งจะช่วยให้การประกอบธุรกรรมเกิดความรวดเร็วและมีการประหยัดต้นทุน
- 1.2) พัฒนากลไกหรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาและฝึกอบรม รวมทั้งสถาบันเฉพาะทางกับสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนาบุคลากรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตและตลาดแรงงาน

2) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของทุกภาคส่วนในประเทศ เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย:

- 2.1) สร้างและผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของประเทศ โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของหลายๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการสร้างจิตสำนึกในการเพิ่มผลผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิต และเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม รวมถึงให้การสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาทักษะของคนและเทคโนโลยี

- 2.2) ส่งเสริมการพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐาน และดัชนีชี้วัดในการกำหนดเป้าหมายการติดตามและประเมินผล โดยสนับสนุนให้มีระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยส่งเสริมให้จังหวัดพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของจังหวัดของตน รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรที่มีความคล่องตัว ทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการประสาน เชื่อมโยงและผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของชาติด้อย่างต่อเนื่อง เพื่อทดแทนกลไกระบบราชการ และสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการเพิ่มผลผลิตแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผน

4.1 ด้านเกษตร

1) ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร

- 1.1) **ดัชนีผลผลิตภาคเกษตร** แสดงปริมาณการผลิตและมูลค่าพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ ประมง การแปรรูปผลิตผลเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จะบ่งชี้ถึงโครงสร้างการผลิตและอัตราการขยายตัวและทิศทางสินค้าเกษตรและแยกเป็นรายปี
- 1.2) **ดัชนีราคาสินค้าเกษตร** แสดงข้อมูลราคาพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ ประมง การแปรรูปผลิตผลการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ จะบ่งชี้เสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรเป็นรายเดือนและรายปี
- 1.3) **ดัชนีวัดประสิทธิภาพภาคเกษตร**
- แสดงผลผลิตต่อหน่วยในสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ จะบ่งชี้ประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรเป็นรายปี
 - แสดงต้นทุนต่อหน่วยในสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ จะบ่งชี้ประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรเป็นรายปี
- 1.4) **ดัชนีรายได้สุทธิเกษตรกร** แสดงข้อมูลผลตอบแทนการผลิตพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงที่สำคัญ ทั้งด้านรายได้รายจ่าย จะบ่งชี้รายได้ที่เป็นจริงของเกษตรกรเป็นรายปี
- 1.5) **ดัชนีการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร** แสดงข้อมูลการมีงานทำและการจ้างงานในภาคเกษตร ข้อมูลของกลุ่มเกษตรกรทำการแปรรูปผลิตผลการเกษตร ข้อมูลเกี่ยวกับผลกำไรของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร และข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนหนี้สินของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ จะบ่งชี้ความสามารถพึ่งพาตนเองของเกษตรกร

- 1.6) **ดัชนีการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ** แสดงข้อมูลการนำเข้าและส่งออกพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ ประมง การแปรรูปผลผลิตการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตรที่สำคัญ จะบ่งชี้ขีดความสามารถในด้านการตลาดสินค้าเกษตรเป็นรายปี

2) **ด้านความยั่งยืนของการเกษตร**

2.1) **ดัชนีด้านกายภาพ**

- แสดงจำนวนพื้นที่ของการทำเกษตรแบบยั่งยืน จะบ่งชี้ถึงการขยายพื้นที่การทำเกษตรแบบยั่งยืน
- แสดงจำนวนเกษตรกรที่ทำเกษตรแบบยั่งยืน จะบ่งชี้ถึงการเพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ทำเกษตรแบบยั่งยืน
- แสดงรายได้ รายจ่ายของเกษตรกร ต้นทุนการผลิต ราคาผลผลิต จำนวน ผลผลิต จำแนกตามกิจกรรมทางการเกษตรแบบยั่งยืน จะบ่งชี้ความอยู่รอดได้ในเชิงพาณิชย์ในการทำเกษตรแบบยั่งยืนตามประเภทกิจกรรม
- แสดงเวลาทำงานในไร่นาของเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบยั่งยืน จะบ่งชี้ถึงลักษณะการทำการเกษตรแบบยั่งยืนที่ต้องใช้เวลามากกว่าการทำการเกษตรกระแสหลัก

2.2) **ดัชนีด้านคุณภาพ**

- แสดงจำนวนการใช้สารเคมีการเกษตร ทั้งปุ๋ยและยาฆ่าแมลง จะบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงการลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอก
- แสดงปริมาณการใช้เทคโนโลยีและสารชีวภาพในการทำเกษตร จะบ่งชี้ถึงการตระหนักของเกษตรกรต่อสิ่งแวดล้อมและคำนึงถึงคุณภาพสินค้าเกษตรปลอดภัย

4.2 **ด้านอุตสาหกรรมและการค้า**

1) **ตัวชี้วัดโดยรวม**

- 1.1) **ผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index)** จะบ่งชี้ถึงอัตราการขยายตัวและทิศทางการผลิตในแต่ละปี การคาดการณ์ศักยภาพและแนวโน้มอัตราการขยายตัวการผลิตในภาคการผลิตโดยรวม โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กในภาคอุตสาหกรรม
- 1.2) **อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Index) และปัจจัยแรงงานในภาคอุตสาหกรรม** โดยทั่วไปจะบ่งชี้ถึงภาวะการใช้กำลังการผลิตและปัจจัยแรงงานในภาคธุรกิจภายใต้เงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

- 1.3) การลงทุนภาคเอกชนทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ จะแสดงให้เห็นถึงการกระจายการลงทุนในภาคการผลิตของภาคเอกชน ณ ปัจจุบัน และแนวโน้มการปรับตัวการลงทุนของภาคเอกชนในอนาคตบนพื้นฐานปัจจัยความพร้อมต่างๆ ในระบบการค้าเสรี

2) **ตัวชี้วัดเป้าหมายหลัก**

- 2.1) **จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่จดทะเบียน**
- 2.2) **ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย** ดุลการค้า การส่งออก จำแนกเป็นสินค้าส่งออกและตลาดส่งออก การนำเข้าจำแนกเป็นสินค้านำเข้าและแหล่งนำเข้า และข้อมูลปริมาณการค้าของโลก เป็นตัวชี้วัดการขยายตัวของการส่งออก และส่วนแบ่งตลาดของไทยในตลาดโลก
- 2.3) **กลไกรัฐที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการผลิต การตลาด และสินเชื่อจากแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม** เพื่อขยายฐานการผลิตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็คว่าคู่ไปกับนโยบายการค้าของประเทศ ให้เป็นรากฐานการเติบโตของภาคการผลิตที่ยั่งยืนในระยะยาว
- 2.4) **การให้บริการของสถาบันเฉพาะทาง ด้านการวิจัยและพัฒนา การฝึกอบรมบุคลากร และการให้คำแนะนำในการประกอบการ** เพื่อชีวิตความเข้มแข็งและประสิทธิภาพการดำเนินการของสถาบันเฉพาะทาง

4.3 **ด้านบริการ**

1) **ดัชนีชี้วัดโดยรวม**

- 1.1) รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศและอัตราการขยายตัว
- 1.2) รายได้จากนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ(MICE)และอัตราการขยายตัว
- 1.3) รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเปรียบเทียบกับ GDP

2) **ดัชนีชี้วัดเรื่องไทยเที่ยวไทย**

- 2.1) อัตราการขยายตัวการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย
- 2.2) อัตราส่วนที่ลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปต่างประเทศ

3) **ดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว**

- 3.1) ดัชนีชี้วัดทางด้านกายภาพ เช่น จำนวนเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จำนวนป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยว
- 3.2) ดัชนีชี้วัดด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการขยะมูลฝอย คุณภาพน้ำ ในแหล่งท่องเที่ยว
- 3.3) ดัชนีชี้วัดทางด้านการบริหารจัดการ เช่น การออกมาตรการ กฎ ระเบียบ และกฎหมาย เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริหารทางด้านงบประมาณ โดย

4) ดัชนีชี้วัดคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยว

- 4.1) จำนวนอาชญากรรม และการร้องเรียน ร้องทุกข์ ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการจับกุมผู้กระทำความผิด
- 4.2) สัดส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกต่อปริมาณนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว เช่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ ที่ทิ้งขยะ ป้ายแสดงเส้นทาง/เตือนภัย
- 4.3) ปริมาณบุคลากรที่ดูแล รับผิดชอบ และอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- 4.4) จำนวนเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และจำนวนการเยี่ยมชม

5) ดัชนีชี้วัดความมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรชุมชนท้องถิ่น

- 5.1) จำนวนประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาข้อมูล ข่าวสารทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการดูแลความปลอดภัย เป็นต้น
- 5.2) จำนวนอาสาสมัครของท้องถิ่นที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
- 5.3) จำนวนแหล่งบริการทางการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร
- 5.4) รายได้ของประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน การจัดบริการ
- 5.5) จำนวนสมาคม และการรวมกลุ่มที่ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของท้องถิ่น
- 5.6) การมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นและประชาชนในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 5.7) การติดตามและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยองค์กร และประชาชนท้องถิ่น

6) ดัชนีชี้วัดความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว

- 6.1) จำนวนแผนงาน/ โครงการความร่วมมือด้านการตลาดระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 6.2) จำนวนแผนงาน/ โครงการความร่วมมือด้านการคมนาคมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 6.3) จำนวนโครงข่ายและปริมาณการใช้ทางหลวงอาเซียนภายใต้ความร่วมมือ
- 6.4) อัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนภายใต้ความร่วมมือ

4.4 ด้านการเพิ่มผลผลิต

- 1) **ดัชนีชี้วัดเพื่อประเมินผลด้านการสร้าง Cluster** การเสริมสร้างความเชื่อมโยงและความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจภายในและระหว่างประเทศ โดยการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) และการพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เป็นแนวทางการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ ที่สำคัญ และเนื่องจากได้มีการศึกษาเรื่องกระบวนการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยบริษัท J.E. Austin ร่วมกับ Kenan Institute ทำการศึกษาการพัฒนา Cluster ของ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมไว้ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรม-กรรมซอฟต์แวร์และอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า และกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร ดังนั้นการประเมินความสำเร็จของการดำเนินการในส่วนนี้จึงอาจใช้การศึกษาดังกล่าวเป็นกรอบ และกำหนดเป้าหมายให้เกิดเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ของอุตสาหกรรมอย่างน้อย 5 กลุ่มดังกล่าว ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9
- 2) **ดัชนีชี้วัดเพื่อประเมินผลการเพิ่มผลผลิต** ดัชนีชี้วัดการเพิ่มผลผลิตสามารถคำนวณได้ในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับสาขาการผลิต (Sector) ซึ่งได้แก่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ และระดับสาขาการผลิตย่อย (Sub-sector) เช่น การประมง อาหาร สิ่งทอ ฯลฯ รวมทั้งระดับบริษัท สำหรับดัชนีชี้วัดระดับประเทศที่นิยมใช้ คือ **ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตรวม** (Total Factor Productivity—TFP) และ **ดัชนีชี้วัดผลิตภาพแรงงาน** (Labour Productivity)
 - (2.1) **ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตรวม** (Total Factor Productivity—TFP) : การวัดการเพิ่มผลผลิตโดยรวม เป็นแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เพื่อหาที่มาของการเพิ่มผลผลิตโดยพิจารณาจากปัจจัยการผลิต สำหรับการวัดประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตรวมวัดได้จาก ผลิตผลสุทธิ (มูลค่าเพิ่ม) ต่อปัจจัยการผลิต (แรงงานและทุน) ซึ่ง TFP คือ ส่วนของการเพิ่มผลผลิตซึ่งไม่สามารถวัดผลผลิตที่เกิดขึ้นต่อการใช้ปัจจัยการผลิตใดๆ ได้ โดย TFP อาจจะถูกสร้างขึ้นจากองค์ประกอบหลายๆ ประการ เช่น ความรู้และทักษะแรงงานที่เพิ่มขึ้น (Labour Quality) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี Technology Progress) การโยกย้ายทรัพยากรจากสาขาการผลิตที่มีประสิทธิภาพต่ำไปสู่สาขาการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูง (Resource Allocation) การประหยัดต่อขนาดการผลิต (Economy of Scale) และความผันผวนทางเศรษฐกิจ ตัวอย่างข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการวัด TFP ได้แก่
 - อัตราการขยายตัวของ GDP ของภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ
 - อัตราการขยายตัวของปัจจัยแรงงาน
 - อัตราการขยายตัวของปัจจัยที่ดิน
 - อัตรา การขยายตัวของปัจจัยทุน

(2.2) **ดัชนีชี้วัดผลิตภาพแรงงาน** (Labour Productivity) : เป็นดัชนีที่ใช้สำหรับการวัดการเพิ่มผลผลิตตามแนวคิด Partial Productivity หรือการวัดการเพิ่มผลผลิตเทียบกับปัจจัยการผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ทุน หรือแรงงาน การวัดผลิตภาพแรงงานวัดโดยใช้ อัตราส่วนของผลผลิตต่อจำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิต โดยข้อมูลผลิตผลอาจใช้ข้อมูลในเชิง ปริมาณ (Volume) มูลค่า (Value) หรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ก็ได้ ส่วนข้อมูลด้านจำนวนแรงงานในการผลิต อาจใช้ข้อมูลจำนวนแรงงาน ชั่วโมงการทำงาน ผลตอบแทนแรงงานก็ได้ โดยส่วนใหญ่ผลผลิตรวมของประเทศมักจะใช้มูลค่าของ Value Added ของ GDP เช่น

- GDP ต่อชั่วโมงการทำงาน
- GDP ต่อจำนวนคนที่ใช้ในการผลิต
- GDP ต่อชั่วโมงการทำงานในการผลิต
- ผลตอบแทนแรงงานต่อหน่วยของผลิตผลรวมของระบบเศรษฐกิจ